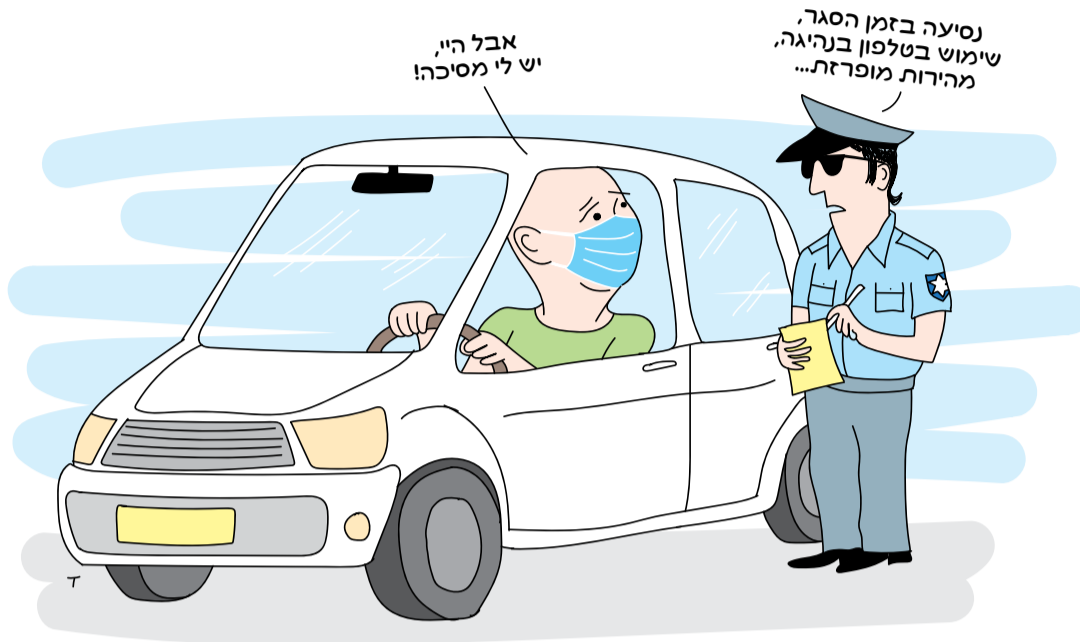


יאיר ניצני מרים גבה



צלם וסע

מצלמת תיעוד זעירה שהתקנתה ברכב הכניסה אותי לסחרור של סודות ושקרים מול הרשויות

"ב-20.4, בתקופת העוצר של הקורונה, אתה נעצר בראש פינה על ידי מחסום משטרה וטוען שהבית שלך נמצא בהמי שך הרחוב. חמש דקות אחר כך אתה נראה נכנס לצימר סמוך. ב-15.5 אתה עוצר בצד הדרך בלב שכונת מגורים ומי טיל את מימך על גלגל של אופניים בכניסה לבית פרטי. ב-18.5 אתה מנהל שיחה עם קונה פוטנציאלי לרכב שלך. דקה אחר כך אתה מתקשר ל'מוסך יחיא' ושואל בשקט 'איך אפשר להוריד קצת קילומטרים בספידומטר?' 'בנסיעה לירושלים אתה לוקח טרמפ שלוש חיילים ומספר להם על מעלליך הצבאיים כלוחם בסיירת מטכ"ל, כולל חלקך במבצע אנטבה. בדקתי את תאריך הגיוס שלך – בזמן המבצע בכלל לא היית חייל, מה שאומר שאתה אפילו פחות אמין מאירי."

"יומיים אחר כך אתה מתועד במהלך פקק כשאתה מחטט באף, יורק מהחלון, צועק מהחלון לאישה ברכב סמוך 'מי נתן לך רישיון, רביליטי! ושו-מע את אוסף מייטב הבלדות של אייר סופליי'."

"ב-3.6 אתה עונה לשי-חה מבעלים של בית מרקחת ששואל למה הצ'ק שלך חזה. אתה עונה שזו היתה טעות של הבנק, ושתדאג שהצ'ק יירד מחר. מייד אחר כך אתה מתקשר לבנק ומתלונן שאיזה בעל בית מרקחת גנב לך את פנקס הצ'קים ושיבטלו את כולם."

"ב-7.6, בנסיעה לכיוון אשדוד, אתה מתקשר ל-103FM בזמן התוכנית של יורם שפטל, בשם הברוי דן חפראווי, ומספר לו שאתה מעריץ אותו."

"למחרת אתה מדבר בטלפון עם חבר ואומר לו: 'די-ברתי עם עורכת הדין שלי ואני מעביר לך את הקובץ. אני מקווה שהגנבת הזאת לא תיקח לי יותר מדי כסף על התיק הזה, אני עוד חייב לך 1,000 שקל מהתיק הקודם אבל אולי היא שכחה'."

"יאיר היקר, מאחר שאין לך קייס, אני מציעה שתדר מהעניין ותשלם את ה'דו"ח. להזכירך, יש לך חוב של 1,000 שקל למשרדנו, פלוס ריבית של 300 שקל, סה"כ 1,300 שקל. אודה לך באם תדאג להסדרת התשלום בהקדם."

"בברכה, ק"י."

yairn@israelhayom.co.il

סקה במקום להמשיך לפתח חיסון לקורונה. בלבולי המוח שלי לא ממש הרשימו את האיש, והוא המשיך למלא את ה'דו"ח בשלווה."

כשהגעתי הביתה נזכרתי פתאום שאני בעליה של מצ'למת רכב משוכללת, ושאם אכן לא ביצעתי את העבירה, יש בידיי הוכחה נהדרת שאותה אציג קבל עם ושופט. התפללתי חזק שהמצלמה אכן עשתה את המוטל עליה. ואכן, אחרי ששלפתי את כרטיס הזיכרון וצפיתי בחומר המצולם במחשב, ראיתי שכניסתי או אי כניסתי ניתנות לפרשנות. אם השופט יזרום איתי על מטר או שניים, אני אצא חף מפשע, שזכאי להתנצלות מהמשטרה ולפרס נהג השנה שיינתן לי במסגרת טקס גלובוס משמרות הזהב.

מכיוון שיש בעברי עבירות קודמות ולפחות קורס נהיגה מונעת אחד (עד ארבעה), אני מלווה את היחסים שלי עם מערכת אכיפת החוק בעזרת עורכת דין לענייני תעבורה. שיתפתי אותה בפרטי האירוע, ב'דו"ח שקיבלתי ובמצלמה שבר-שותי, והרגשתי שעקב ראיית הזהב שברשותי, אני לא מתכוון לשלם את ה'דו"ח, אלא מעוניין לעמוד לדין, ואסרב לכל פשרה בעניין. כדי להוכיח את צדקת דרכי שלחתי לה עם שליח את כרטיס הזיכרון מהמצלמה, אחרי ששמרתי לעצמי עותק. צירפתי פתק: 'עו"ד ק' היקרה, מצורף הקובץ המוכיח את חפותי. בניגוד למאמר השיה, לא תמיד האזרח הקטן נאלץ לשלם בגדול. הפעם הוא דווקא ירוויח בגדול, בזכות מצלמה קטנה. לטיפולך אודה'."

אחרי כמה ימים קיבלתי מעו"ד ק' מכתב תשובה בזה הלשון: "יאיר היקר, קיבלתי את המעטפה ואת כרטיס הזיכרון ממכונתך. צפיתי בחומר, וניתן לומר שכניסתך לצומת מובהקת כמו הכניסות של קרמר לדירתו של ג'די סינפליד – ברורה ודרמטית."

"כמו כן, רציתי לעדכןך שמצלמת הרכב שלך מצלמת ומקליטה גם בתוך הרכב. ערכתי רישום מדויק של השבועות שקדמו לקבלת ה'דו"ח בתוך ומחוץ לרכב. להלן הממצאים: "בתאריך 6.4 אתה בדרך לפגישה בתל אביב ונשמע אומר בטלפון שתאחר כי אתה תקוע בפקקים. בפועל הכי ביש ריק ואתה נוסע מעל המהירות המותרת ובריבירות."

יש משפטים שנחרתים לך בזיכרון. אחד כזה הוא משפט שאמר לי מוכר גאדג'טים בקניון, כשניסה למכור לי מצלמה לרכב ולשכנע שזה יגביר את תחושת הביטחון שלי: "כדאי לך לקנות את זה, זה מוצר טוב, ואין לדעת – החיים מלאי הפתעות'."

למרות שלא הבנתי בדיוק אם מדובר בהפחדה או בהביטחה, המשפט הזה דיבר אלי, והחלטתי להפתיע את עצמי ולקנות את המצלמה. מדובר במוצר לא יקר במיוחד, שאתה מתקין באוטו כדי לצלם את מה שעובר עליך בדרך. הוא יכול לשמש אותך בתוך ומחוץ למכונית, לתעד מישוה ששייף לך את הטמבון בזמן שהרכב חנה, לספק הוכחות לחפותך אם הואשמת בביצוע עבירת תנועה על לא עוול בגלגלך, לגלות את האמת במקרה שהבת שלך אמרה שהיא נוסעת ברכב לבסיס אבל בעצם קפצה לשארם עם שלוש חברות, או לתעד את המוסכניק, שבמסגרת הטיפול השנתי ניגב את הידיים המגוררות שלו בשמלה של אשתך שהיתה במושב האחורי."

העולם שלנו מצולם מכל הכיוונים, וזו גם הסיבה שסרי-טוני המכות עם כיסאות כתר פלסטיק מצייפים את הרשת. סכסוכים בין אימהות בגנים ציבוריים, מתרחצים באילת שבורחים מכריש, שוטרים אלימים בארה"ב, תאונות דרכים מטורפות או חזירי בר קופצים על טרמפולינה בחצר של בית בחיפה – הכל מתועד במצלמות אבטחה או במצלמות רכב, שפרוסות בכל מקום."

למרות זאת, כדאי להביא בחשבון שבעתיד הקרוב יהיה קשה להשתמש בחומר המצולם, כי כולנו הרי עוטים מסרי-כות, וארגוני הביון הבינלאומיים יצטרכו לחשוב על פתרון מתוחכם יותר. כל גנב, מרגל או מחבל שיעטו מסיכת קורונה, יערימו על כל הטכנולוגיות שעליהן עמלו בעולם במשך שנים. הפתרון היחיד שאני רואה לנגד עיני הוא שבעתיד צילומי הפספורט שלנו יהיו עם מסיכה."

באחד הימים, בעודי נוסע לתומי במכונית, עצר אותי שוטר והודיע שנכנסתי לצומת כשהוא לא פנוי. מכיוון שמחשבותיי נדרו לכל מיני עניינים שברומו של עולם (או לפחות ברומה של ארוחת צהריים), לא הייתי בטוח אם באמת נכנסתי לצומת כשהוא לא פנוי, מה שלא מנע ממני להתווכח עם השוטר ולהסביר לו שהוא ממש טועה. שאלתי אם בתקופה של משבר כלכלי ובריאותי אין למשטרה דברים טובים יותר לעשות מאשר לרדוף נהגים בצמתים, ואם לא עדיף שישקיעו את הזמן במרדף אחרי אנשים שיצאו לרחוב בלי מסיכה או מדענים שיצאו להפ-